

det økonomisk set den største Forbrydelse, Landet har set, fordi det er Udtryk for, at vi nu igen skal gennem alt det, som vi kom igennem i 1922, oven i Købet paa et Tidspunkt, hvor Erhvervene er langt mere svækkede, end de var, da Krisen i 1921 begyndte.

Nej, jeg tror, man maa gøre sig klart, at det kommer an paa med Hensyn til Valutapolitik i Øjeblikket hurtigst muligt at faa fast Grund under Fødderne, at det kommer an paa i den Krise, hvori vi staar, at erkende, at der nødvendigvis vil medgaa en vis kortere Overgangstid, medens Produktionsomkostningerne afpasses efter det nye Prisniveau, og at denne Overgangstid byder os at mildne Krisen, hvor det er muligt. Hertil kan Rigsdagen forvente og forlange god Villie hos Erhvervslivets forskellige Faktorer, ogsaa hos Arbejderne. Der kan ogsaa komme Tilfælde, hvor Villie fra Arbejdernes Side i Forholdet til de overenskomstmæssige Lønsatser kan blive nødvendig, og det Udvalg, der vil blive nedsat om dette Lovforslag, kan maaske netop paa dette Omraade blive en Formidler i saadanne Tilfælde.

Der har jo allerede vist sig Tilfælde, hvor Arbejderne ikke har stillet sig uvillige overfor en fornuftig Fordring paa disse Omraader. Tilfældet „Burmeister & Wain“ kender alle. Arbejdernes Stilling der har været anerkendt fra alle Sider. Desværre blev deres Tilbud skudt til Side paa en for Offentligheden fuldkommen uforstaaelig Vis af den paagældende Virksomheds Ledere. Den danske Industri skulde bare vide, hvor et Eksempel som dette med „Burmeister & Wain“ skader den danske Industri i Almenhedens Omdømme. Almenheden har derigennem faaet Indtrykket af, at der hos en stor national Industris Ledelse findes fuldkommen Mangel paa patriotisk Sindelag i svære Tider, oven i Købet ledsaget af en Hovenhed, der staar saa daarligt til den Tid, hvori vi lever.

Med Hensyn til det foreliggende Forslag vil jeg kun sige: Hvor vil det i det hele taget være muligt at mødes, dersom vi ikke kan mødes i et Forsøg paa at holde Arbejde i Gang, ved at de Udgifter, som Samfundet alligevel maa afholde til Understøttelser, anvendes dertil? I andre Erhverv kan ingen have nogen berettiget Indvending at gøre derimod. Jeg lagde Mærke til, at det ærede Medlem Hr. Slesbager var bekymret ved Tanken om, at jeg skulde forklare den danske Husmandsstand denne Lovgivning. Jeg er villig til sammen med det ærede Medlem at give en Forklaring

overfor de danske Husmænd, hvor det ærede Medlem ønsker det. Men maa jeg først sige, at der kan ogsaa komme Tider, og de kommer maaske, før vi aner det, hvor Kriselovgivning ogsaa kan blive nødvendig overfor Landbruget — paa anden Vis selvfølgelig, fordi Forholdene ligger anderledes end i Industri og Haandværk; Vanskelighederne er af forskellig Art og maa imødegaas paa forskellig Vis —, og særlig vil det Tidspunkt komme, dersom det ærede Medlem Hr. Slesbagers Partis Valutapolitik sejrer. Men jeg siger da til det ærede Medlem: Nej, gaa ud til den danske Husmand og spørg ham, om han har noget imod, at nogle Penge, som alle Rigsdagens Partier er enige om at yde til Understøttelse, i Stedet anvendes til at holde Arbejde oppe, saa vil De faa at se, at den danske Husmandsstand som Helhed siger: Nej, det kunde aldrig falde os ind. Jeg tror, den danske Husmand vil svare saadan, og han vil maaske tilføje: Selv om Venstres Valutapolitik skulde knuge os til Jorden, skulde vi dog aldrig kunne have noget imod, at dette Forsøg blev gjort overfor Arbejderne indenfor Industrien. Og hvorfor vil den danske Husmand svare saadan? Fordi han er i Besiddelse af større Almensans end det ærede Medlem Hr. Slesbager. Derfor er Spekulationen i den danske Husmandsstands Egoisme ogsaa altid saa vanskelig.

Maa jeg blot endnu til det ærede Medlem Hr. Slesbager, der antydede, at jeg havde søgt at tilegne mig Ideen til dette Forslag, sige: Nej, det har jeg paa ingen Maade, og det vilde jeg aldrig gøre, selv om min Ubeskedenhed selvfølgelig altid under en Debat fremhæves særligt paa Baggrund af det ærede Medlems undselige og stiltfærdige Opræden. Jeg har kun anført den Udtalelse, det ærede Medlem henviste til, for at give Udtryk for, at den Stilling, vi indtager til dette Lovforslag, ikke er af ny Dato, men er i Linie med den Stilling, vi tidligere har indtaget overfor hele Krisespørgsmaalet.

Erhvervsministeren (Stævning): Jeg skal kun forlænge Forhandlingerne nogle faa Minutter. Jeg vil først sige, at en Udtalelse af det ærede Medlem Hr. Pinstrup, som gik ud paa, at jeg skulde have fremsat Angreb paa Landbrugserhvervet, formentlig maa skyldes, at det ærede Medlem ikke har hørt, hvad jeg sagde. Thi jeg har intet Angreb fremsat paa Landbrugserhvervet. Derimod har jeg paapeget det besynderlige i, at Venstre paa den ene Side kæmper for at opretholde Bevillinger paa 4 Mill. Kr. til